

תלמודו בידו

דף כו עמוד א

- א] מכרו דבר של קדושה, מה מותר לקנות בדמיו ?
- ב] מניין שמעלים בקודש ואין מורידים ?
- ג] האם יש קדושה לרחובה של עיר, ומדוע ?
- ד] האם מותר לבני העיר למכור בית הכנסת ?
- ה] האם ירושלים נתחלקה לשבטים, ומה נפקא מינה ?

- א] מותר לקנות דבר שקדושתו חמורה מקדושת החפץ שמכרו [ונוהג בכל דמי המכירה].
סדר הקדושות: ספר תורה, נביאים וכתובים, מעיל של ספר תורה, תיבה, בית הכנסת.
- ב] מעלים בקודש: בצלאל עשה את המשכן, ואחר כך משה שהיה גדול ממנו הקימו.
אין מורידים: מחתות של קרח ועדתו, מאחר והוקדשו להקריב נעשו ציפוי למזבח.
- ג] ר' מנחם: יש בו קדושה, הואיל והעם מתפללים בו בתעניות.
לרש"י, אף המעמדות התפללו שם. אך לרבנו יצחק לא התפללו ברחוב.
חכמים: אין בו קדושה, כי תפילות אלו הן באקראי. ורשאים לקנות בדמיו מה שירצו.
- ד] של כפרים: מותר. כיון שבני הכפר לבדם הם הבעלים, ובמעות יקנו דבר קדוש יותר.
מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר, אין בבית הכנסת קדושה עוד.
ומותר לזרוע שם. ובדמים מותר לקנות אפילו שיכר לשתות.
של כרכים: אסור למכור. מלבד רב אשי שרשאי למוכרו, הואיל ומגיעים לשם בגללו.
- ה] תנא קמא: לא נתחלקה. ואסור להשכיר בתים לעולי רגלים, ואין בהם נגעי בתים.
ר' יהודה: נתחלקה, ובתי ירושלים מיטמאים בנגעים [מלבד בתי הכנסת ובתי המדרש].
בחלקו של יהודה: הר הבית, הלשכות שבחיל, עזרת נשים, ישראל, וכהנים.
בחלקו של בנימין: אולם, היכל וקדשי קדשים. ומקום המזבח מלבד רצועה
ברוחב אמה במזרח המזבח שבחלק של יהודה, ושם לא היה יסוד.